

Prvenstvo Kristovo

...aby on bol vo všetkom prvý

Kolosenským 1:18

Skutočnosť, že meno Ježiš je najznámejšie, najmilovanejšie, že je to skutočne výnimočné meno vo svete, nemôže poprieť ani ten najurputnejší odporca. Jeho chvály sa spievajú bez prestania dňom i nocou. Z každého kúta zemegule stúpajú piesne radosti z pier tých, ktorých životy boli osvietené známosťou tohto mena.

Je to preto, že je to „meno nad každé meno“. Vydavateľstvá neustále vydávajú knihy a traktáty, ktorých témou je On, básnici spievajú Jeho chvály v duchovnej poézii a sviatočných chválospevoch, umelci nachádzajú inšpiráciu v udalostiach z Jeho života a smrti pre svoje najväčšie diela; desiatky tisícov učiteľov a kazateľov denne, často bez nároku na odmenu, chodia kázať Jeho meno a zvestovať o Jeho láske až na (po) smrť. Mučeníci triumfovali v plameňoch alebo trpezlivo znášali ponuré väzenia a zástupy strpeli stratu všetkého kvôli láske k Jeho menu, túžiac po výsade, aby boli a mohli byť použítí pre neho. Neexistuje sféra ľudského života alebo činnosti, v ktorej by Jeho meno nemalo jeden z najväčších vplyvov a moci pre spravodlivosť a dobro.

Dokonca aj veda musí priznať, že to bol On, kto učil milovať pravdu a nenávidieť pokrytectvo a poverčivosť, súdiť spravodlivým súdom, pretože na týchto hodnotách je skutočná veda závislá.

Je to obrovský nárok, že vo VŠETKOM musí mať On prvenstvo, ale nádherná pravda je, že mu prvenstvo vo všetkom naozaj náleží. Neexistuje vo svete nič ušľachtilé, krásne alebo hodné, čo by zabránilo pripísať mu prvé miesto vo vplyve a moci.

Je výnimočnou postavou v histórii, najväčšou osobou vo svete ľudí. On je, povedané jeho vlastnými slovami, ktoré to vyjadrujú lepšie než akékoľvek iné slová, toto radostné vyhlásenie, „svetlom sveta“.

Kde je nejaký súper? Kto príde spochybniť skutočnosť, že dokonca aj teraz v tomto hriechom trápenom svete, ktorý odmieta Kristov nárok, je On ten prvý, ten, ktorý má prvenstvo.

Avšak jeho prvenstvo je niečím oveľa väčším ako všetko toto. Naozaj, jeho miesto vplyvu vo svete je zaručené ako prvé a najvyššie, ale sú ešte ďaleko väčšie majestáty, v ktorých On vyniká ako prvý a jediný.

1. Dôstojnosť jeho osoby

Ako napísal John Bunyan: „Tento nemá žiadneho druhu“, hoci sa o ňom hovorí ako o „Božom druhovi“ (Zachariáš 13:7) a tiež sa nehanbí nazvať svoj ľud bratmi, pričom nikto okrem neho si nemôže nárokovať, že je zároveň aj Bohom, aj človekom.

Toto bol výnimočný div spomedzi všetkých Božích plánov, Jeho najväčšie dielo, veľké tajomstvo pobožnosti, že On, ktorý bol sám Bohom, sa mal zjaviť v tele a mal byť nájdený v spôsobe ako človek.

Na svete bolo veľa veľkých mužov, ktorí získali slávu a dobré meno a ktorých mená sú ctené a milované; ale všetci musia ustúpiť Jemu, ktorý je viac ako človek - Pán, dedič všetkého, Stvoriteľ a udržiavateľ vesmíru.

2. Bezhriešny život a dokonalý charakter

Aj v tomto mu musí byť priznané prvenstvo, že vo svete hriešnikov bol On jediný bez hriechu. Najsvätejší z ľudských synov ako prví priznali svoju hriešnosť a to, ako ďaleko sú od Božej slávy, pretože „neexistuje človek bez hriechu“, a „v mnohom sme my všetci priestupníkmi“. Nie však On. On jediný vyniká a je prvý vo svätosti a bezhriešnej čistote.

Hoci bol pokorný a mierny vo svojom srdci, On sa nikdy nepriznal k hriechu a ani sa neospravedlnil za zlyhanie. Len On sa mohol postaviť pred svojich druhov a povedať: „Kto z vás ma usvedčí z hriechu?“ Jeho charakter bol dokonalý vo všetkých cnostiach. My o ňom nezmýšľame ako o iných ľuďoch, ale odlišujeme ho pre mimoriadne vlastnosti. U neho bolo všetko v dokonalej rovnováhe.

Ak by sme namaľovali kotúč farbami dúhy v rovnakom pomere, tak pri jeho roztočení by sa nám javil ako biely, pretože dúha je v podstate číre biele svetlo rozložené pri dopade na hranol na jednotlivé farebné zložky spektra. A tak podobne v Kristu sú všetky cnosti v takom dokonalom pomere, že v pohľade na neho sa žiadna nevyníma nad ostatnými; všetky splývajú do

dokonalej bielej farby – krásy svätosti.

3.Vznešenosť jeho smrti

Mnoho ľudí zomrelo vznešenou smrťou, slávne položili svoj život a pamiatka na nich je pre nás vzácna. Ale ktorá z nich sa môže porovnať s veľkolepým výjavom na Kalvárii?

V tej smrti bolo niečo, s čím sa žiadna iná smrť nemôže porovnať. Bola to zástupná obeť za hriech, ktorú môže ponúknuť jedine bezhriešna obeť. Na rozdiel od iných ľudí, ktorí prišli na svet, aby žili, Pán Ježiš prišiel, aby zomrel a obetovaním seba samého odstránil hriech. Jeho život bol prepojený s jeho smrťou. Tá temná udalosť bola stále pred ním a keď prišiel čas, On dobrovoľne položil svoj život. Nikto z ľudí mu ho nemohol vziať, až dovtedy, keď sa naplnila určená Božia vôľa.

Nebola to láska, hoci tá bola obrovská; ani trpezlivá vytrvalosť pri fyzickom mučení; ani príklad utrpenia neprávom; ani láskyplnosť siedmych výrokov na kríži, ktoré tej smrti udelili prvenstvo. Bol to jej obetný charakter, ktorý to spôsobil. „Kristus zomrel za naše hriechy“. Nikto iný to nemohol urobiť. Jeho smrť, smrť spravodlivého za nespravodlivých, aby nás priviedol k Bohu, mu aj v tomto dáva nespochybniteľné prvenstvo.

A teraz obráťme zrak na Kalváriu a vypočujme si tieto láskavé slová: „Otče, odpusť im, oni nevedia čo činia“. Takto sa Boží Syn modlil za tých, ktorí ho zabili.

4. Sláva jeho vzkriesenia

Vo vzkriesení má prvenstvo, pretože ako prvý povstal víťazne a premohol smrť a hrob. V Biblii je zaznamenaných sedem prípadov ľudí, ktorí boli povolaní zo smrti, avšak len na čas – znovu zomreli, smrť sa nevzdala svojho nároku.

Avšak Pán Ježiš je prvorodený z mŕtvych, pretože nebolo možné, aby bol smrťou držaný. On už viacej nezomiera, smrť nad ním už viac nepanuje.

Teraz je Kristus vzkriesený a stal sa prvotinou tých, ktorí zosnuli.

5. Čistota jeho učenia

Vo svete existovali moralisti a učitelia, ale žiaden z nich nevyučoval dokonalé doktríny. Spomedzi mnohého, čo bolo dobré, bolo veľa falošného, mnohé bolo len čistá teória, často chybný názor a nevierohodná nadsádzka. Každého z nich si dokážeme vypočúť len čiastočne, žiadnemu z nich nemôžeme preukázať úplnú poslušnosť.

Pán Ježiš vyniká a má prvenstvo aj v tom, že žiadne zo slov, ktoré vyriekol, nemôže byť napadnuté ako nepravdivé alebo nesprávne alebo slabo vyjadrené alebo nespoľahlivé pre sprevádzanie životom. Každé slovo je spečatené autoritou.

Vo všetkom, čo On povedal a robil, sú milosť a pravda v dokonalej rovnováhe. Skúmajte tie slová, aké nikdy žiaden človek nevyriekol, a nenájdete v nich nič slabé alebo ľahkomyselné; nič sentimentálne alebo bláznivé; nič neisté alebo váhajúce; nič hrdé alebo naduté; nič kruté alebo nespravodlivé v mocnom odsúdení zla; v láskavých slovách hriešnikom žiadne ospravedlnenie alebo zmiernenie hriechu.

Krásu tých slov neprekoná nič z celej literatúry; ich usvedčujúca moc sa nenachádza v iných spisoch. Aká útecha pre ustatých; aká nádej pre hriešnych; aká múdra rada pre smerovanie života; aké vážne varovanie pre rebelov; aké zasľúbenia pre hľadajúcich, aké uistenie pre veriacich; aké vyhliadky do budúcnosti! Skúmajte nespočetné knihy sveta a zistíte, či sa niektorá z nich môže porovnať s týmto popredným spomedzi všetkých učiteľov.

6. Zázrak jeho spasenia

Pri jeho narodení bolo povedané: „On zachráni svoj ľud od ich hriechov“. Aké výnimočné a pozoruhodné vyhlásenie. Ponúkol sa už niekedy nejaký človek, že zachráni niekoho od jeho hriechov? To sa nedá uskutočniť. Preto aj v tomto musí mať on prvenstvo.

Napriek tomu je toto tvrdenie pravdivé. Odkedy anjel hovoril Márii tieto slová, tisíce miliónov svedčili o ňom, že ich zachránil od ich hriechov. Aj dávny prorok by sa mohol spýtať: "Kde je niekto iný, ktorý vás môže zachrániť?"

Matky by ochotne zomreli, ak by ich smrť mohla navrátiť márnотratného syna na cestu čistoty. Otcovia by s radosťou zaplatili posledný cent, ak by sa tým dala zaplatiť spása za spurné dieťa.

Iba jeden však mohol povedať veriacemu: „Tvoja viera ťa zachránila, choď v pokoji.“

Aký beznádejný by bol tento hriechom zasiahnutý svet, ak by nebolo Spasiteľa hriešnikov! Ale je tu Jeden, Jediný. Je to On, kto má v tomto, ako aj vo všetkom ostatnom, prvenstvo.

On sám sa vyjadril týmto výnimočným a nezameniteľným spôsobom: „Ja som dvere. Ak niekto vojde cezo mňa, bude zachránený“, „Ja som cesta i pravda i život; nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa.“

Kto iný by mohol ľuďom ponúknuť: „Podďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažení a ja vám dám odpočinutie"? Z úst kohokoľvek iného by to znelo ako poburujúci nezmysel.

A kto iný by sa opovážil vysloviť nasledovné slová? – „Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude. A nikto, kto žije a verí vo mňa, nezomrie naveky.“

A predsa On stál medzi nami a vyslovil tieto slová so všetkou úprimnosťou a nežnosťou. Jemu musíme prisúdiť prvenstvo.

7. Jeho sláva ako hlavy Cirkvi.

Keď On chodil po zemi v ponížení, muž plný bolesti a oboznámený so žiaľom, povedal: „Ja postavím svoju Cirkev.“ On predpovedal jej dejinnú dráhu - búrlivú, plnú prenasledovania, cirkev nenávidenú od všetkých ľudí, a predsa víťaziacu a rozširiacu sa do všetkých končín zeme, až kým nebude zhromaždené z každého pokolenia, kmeňa a národa nespočetné spoločenstvo ľudí, ktoré nikto z ľudí nedokáže spočítať, aby vytvorilo neviditeľný duchovný organizmus, ktorému On sám bude neviditeľnou, a predsa žijúcou hlavou, spoločenstvo, v ktorom Svätý Duch, ktorého pošle od Otca, bude prebývať ako v chráme, posväcujúc a sprevádzajúc Cirkev na ceste svetom.

Toto spôsobil On, že sa objavilo niečo predtým v histórii sveta neznámeho. Spoločenstvo vykúpených a spasených ľudí, bez rozdielu národnosti alebo jazyka, ktorí majú spoločný život, vyznávajú jeho meno a chodia v láske a dobrých skutkoch – a predsa prenasledovaní a utláčaní, ale víťaziaci nad všetkým v jeho mene.

V tomto, rovnako ako vo všetkom ostatnom, má On prvenstvo.

Preložené a uverejnené so súhlasom Chapel Library; MZBC, heslo: „The Glory of Christ“, www.mountzion.org

. Redakčne mierne skrátené. Preklad do slovenčiny

Martina Mesárošová

.